

Yunus Emre Akaşen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.04.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk'a Bulandım

Ben sende dur'anım aşka bulandım.
Sen bende dur da aşka bulanalım.
Bulansın suyumuz, yeniden durulanalım.
Doğup doğup derin denizlerde boğulalım.

Sevgi ilaçtır derler ben seninle hastayım
Sonbaharın son kalıntısı ben artık yastayım.
Varlığınla huzuru buldum, yokluğuna yokum.
Sana alıştım, senden hariç her şeye tokum.

Gülerken ağlamak bana has bir hâl mi?
Bu ritim, bu beste, şana en güzel hasbihâl'dir.
Ansızın geldin meleğim, gönlüme hoşgeldin.
Hoş geliyorsun bana, sana koşup geldim.

Yazarım nağmeler, mâniler.
Yazılır hatırına kasideler, şiirler.
Şiirlerimde en güzel sevgiler.
Akaşen'den yârine, kucak dolusu sevgiler.

Sana yığın sevgiyle geldim, enkaz olmasın.
Çok seviyorum affet, bu seni bıktırmasın.
Duruldu suyumuz kana kana içiyorum.
Bir parça huzur, bir ömür sen diliyorum.

Yunus Emre Akaşen

Dertlerimle Doluyum

Aldığım darbelere, işittiğim sözlere suskunum.
Yüreğine kor düşüren belagatime vurgunum.
Şükutumun ertesinde biriken dertlerimle doluyum.
İstemesem de ben o acı hikayenin sonuyum.

Yunus Emre Akaşen

Dün Bugünden Habersiz

Dört duvarda kurgularım huzuru, her duvarda ayrı bir masal.
Gerçeklerden korkarım, odamın sessizliği yaşatır beni.
Dert ortağım yok, bıktırım kalemimi
Ondan arta kalan kitabımı defterimi.

Hüzünlü bir geceye daha başlarız, sabahı olmayan.
Sanki bir ömür bitecek sabaha varmadan.
Dün, bugünden habersiz sen de benden.
Ne haberin olacak benden ne de benim senden.

Sözler dolup taşarken duygular içimde birikti.
Bir haykırış gerekli, bu adam bi hayli gerilimli.
Görünüşte güler yüzlü ve iki güzel kelam.
Lakin içime gömdüğüm onlarca mezar var.

Hayatımda son değildin, ne ilktin ne hiçtin.
Ne benim için vardın, ne de senin için vardım.
Oldu olacak herkes sevdiğine vardı.
Biz ise duvarlar arasında kuruntuda kaldık.

Hayra yordum şerlerin en şerrini, vardır hayrı.
Mutluluktan uzağım ama olsun ayrı gayrı.
Huzura kim vardı da biz varamadık.
Ne yazık ki en ufak sevgiye kendimizi kaptırdık.

Mutlu değildik oysa çocuk gibi kanardık.
Her seviyorum diyene körü körüne bağlanırdık.
Derdimiz yok gibi birde onu dert yapardık.
Ne acımasızdı dünya dert üstüne dert yığardık.

Fani dünyanın fani insanları hepsi farklı tarafa aldı başını.
Biri de sormadı oğlum var mı azın aşın ?
Benim en güzel aşım huzurum, lokma lokma yesem doymam.
Hiç olsan da hayatımda yerin farklıydı, kimseleri yerine koymam.

Geç kalınmış bir masaldı benimkisi;
Tam olacak derken hayallere gömüldü.
Sen kalbime hapsedilmiş bir suçluydun,
Lakin yıllar önce firar ettin...

Yunus Emre Akaşen

Gasilhane (ölüm)

Bir insan daha göç etti bu fani dünyadan
Ruh ayrıldı bedenden,
Ölüm zaman tanımadı, geldi aniden.
Genci, yaşlısı, çocuğu, kadını ayırt etmeden.

Ne bir saniye öncesi ne bir saniye sonrası
Ecel gelince ruh alınır bedenden.
Şan şöhret mekan mevki fark etmeden
Ezanla başlayan ömür selayla son bulur.

Her saniye yüzlerce beden yok olur.
Arkasında bıraktıklarının içlerinde kor olur.
Yasinler tebarekeler arkasından hayrolur.
Nasıl yaşarsan öyle ölürsün, bu hikaye de böylece son bulur.

Şahit oldum; bir gassalın önünde çaresiz yatana.
Hareketsiz dururken orada ibret verir bakana.
Dışarıda merhumun yakınları ve onların haykırışları.
"İnanmıyorum onu geri getirin" yalvarışları.

Güneş doğarken yanında yüzlercesini götürüyor.
Biri gelirken biri gidiyor. Biri ağlarken biri toprak oluyor.
Ölüm Allah'ın emri.
Ve birileri daha hayat sahnesinden siliniyor.

Hiç ölmeyecek gibi yaşarsın, haline üzül.
Kefenden gayri ne götürülür bir düşün
Üstüne bir avuç toprak ve kefene bürün.
Hey insanoğlu! bir gün seninde bitecek türün.

Yunus Emre Akaşen

Hayata Neydi Kastım

Bakma dünya güzeli sen anlamazsın halimden
Benim bir kalemim var dert olunca yazar kendinden.
Sen, yeminler etsen de silersin en basitinden,
Ben ise kucak dolusu sevgiyle bağlanırım en derinden.

Soran olursa bu yorgunluk neden?
Gönül çok sevmekten değil, çok beklemekten yorulur.
Başlar ağırlaşır, bedenler yorgunlaşır.
Geleceksin düşüncesiyle beklediğim her gün için, defterime birer çentik atılır.
Söyle! Kaç mısra daha yazayım gidişine.

Hesap sormak istedim, haddim değildi.
Kendimi tanıyamaz oldum bu ben değilim.
Kelimeler boğazımda düğümlenir oldu.
Son gidişin ardından ağlayan ben oldum.

Bu yarış uzunca bir yoldu.
Kazanan hiç olmadım ama sadece ben yoruldum.

Bak yine nefes nefeseyim.
Senden bahsettikçe meftuneyim.
Kalbimde hafif çarpıntı
İnan bilmiyorum kendimde miyim?

Bakma yaşıma, ben on yedi iken otuzla harmanlandım.
İki zirve arasında kalakaldım
Ortayı bulayım derken iki ara bir dereye kaldım.
Beyt'de huzur bulamadım ki gerçek hayata neydi kastım?
Ben kendi benliğimde yoktum; yaşarken öldüm, kelleyi astım.

Yunus Emre Akaşen

O Sensin

Ansızın karardı odam hüzün çöktü üzerime.
Hislerimi kaybediyorum duygusuzluk sardı yine.
Ağlayacaktım ama sanki bir melek dokundu tenime.
Dostlarım kafi değil yine dört duvar benimle.

Şair oldu bu adam, yaşayacakları vardı seninle.
Hayaller darmadağın, gelecek ise tozlu raflarda.
Gerçekler acı be dostum, hüzün geçer mısralarda.
Ağlamak isterken gülüverirsin, gidenle gidilmez dersin.

Seni seveni sev ki; sende ahı olmasın.
Gül bahçelerin hiç solmasın.
Yüzündeki gülümseme bir an bile eksik olmasın.
Sanma ki oradasın, çoktan firar ettin gönlümden.

Kendimi tanıyamıyorum bu ben değilim ödün veriyorum özümden.
Yaşadıklarımı anlarsın halimden veya sözümden.
Ben yaşadıkça yazacağım, konuştuğça bıktıracağım dilimden.

İnsan yaşarken ölüyor yaşanmaması gereken şeyleri yaşarken.
Ve birden diriliyor hiç ummadığı anda karşısına o çıkarken.
Söyleyeceklerin olsa da nutkun tutulur susarsın.
Bu sensin aslanım, edebinle utanır uzaktan bakarsın.

Sevmek nedir bilmezler ama sen; uzaklardan sevince anlarsın.
Unutma leyla, bu mecnun hep sevdi seni.
Ne sen leylaydın, ne ben mecnun ama hep sevdim seni.
Sözlerimden anlarsın, anlarsan derdimi.

Son sözüm yok, bu'dur diyemem son kelam.
Ben yaşadıkça yazacağım.
Susmak yok, yola devam.
Yol uzun, yoruldu, sızlandım. (Unutma)
Unutmak kolay olsaydı eğer, adının geçtiği yerde yutkunmazdım.

Yunus Emre Akaşen

Risale

Aşk güzeldir, onu kirleten sahteler.
Günlük değil, ömürlüktür sevgiler.
Yüreği olanın harcı, ömürlük sevgi.
Ömürlük sevgi haktır! Yüreği olana.

Aşk güzeldir gönlü kelebek dolana
Meftun olursan tarifi zordur sorana,
İnanmıyorsan mecnun orada, sor ona.
Ve imrenirler gönlümün aşk dozuna.

Dualarımın gönlümde hatırı kalır.
Geçen her vakit, biraz daha sabır.
Beklenen huzur, mislisiyle dönecek.
Acaba yâr bunu ne zaman görecek?

Zifiri geceler bitince,
Güneş güne hükmeder.
Huzur bedeni terk edince,
Düşünce kalbi hapseder.

Unutma! Unutursan unutulursun.
Haklıyı savunursan susturulursun.
Bir gün olur da aşk-ı ilan edersen,
Sevgi değil, pişmanlık kusturulursun.

Haykırışlar içinedir,
İçin içini yer de anlamazlar.
"Yerin kulağı var" derler de;
Derdini ona duyurmazlar.

Haykırışlar içinedir sükût misali.
Bir haykırsam duyar mısın sahi?
Ağlasam sessizce, yıkılır dağlar.
Duygusuz deme, erkekler de ağlar.

Bir gün silersin umarım;
Sana bakan yaşlı gözümü
Bir ah çekse dağlar,
En içten yazarım özlü sözümü.

Bir gün gideceksin diye bakıyorum.
Akaşen'in de durmaya yok mecalî.
Belki de bu diyarı terk etmeli?
Ya sen kalmalı, ya ben gitmeli.

Soranlara kalmadı artık bir cevabım.
Biliyorum bu benim son vuslatım.
Bir gün olur da tutarsa ahım,
Hiç hatırlamamış gibi davran canım.

Aldın ahımı sakın sorma halimi
Sevgin yalanmış harbi mi?

Çaresizim, halsiz ve âvâre.
Kemikli bir yapı oldu virâne.

Yunus Emre Akaşen

Sonbaharım

Hey oturan gençlik içimdeki ihtiyara yer verin.
Baston çeken fikirlerim, elimde tesbihim.
Büyüyüp de küçülmedim ben, gencecik yaşımda olgunum.
Ömür dediğin bu yolun,ilk baharında solgunum.

Daha dün sokakta koşturan bir velettim.
Çok eski değil daha dün sokağı terkettim.
Gözümüz yoktu onda bunda hayasızlık neyime
Sevgi seline kapılan gençlik çocukluğunuz nerede?

Diyarı terkedeyim belki birgün namım kalır.
Anam babamdan gayrısı tanımaz beni anca biri olarak kalırım.
Hatıra sığmaz bir adamım ben kendi içimde yanarım.
Canım diyip başımı okşasa inan dayanamam ağlarım.

Akıl kemale erince dertler derine daldı.
Bir güvercini daha kalbimden saldım.
Çocukluğum güzeldi bir şeyden anlamazdım.
Derdim yoktu sadece dizim kanayınca ağlardım

Bana vasiyettir, çok seviyorsan üzüleceksin.
Sevilmiyorsan eğer sabredeceksin.
Unutma akaşen sabrın sonu selamettir.
Bir gün huzura ereceksin, bu bir basirettir.

Vardır elbet yokluğunda bir hazinesi
Yaradan lütfetmemiş mi sonsuz bir cenneti?
Gönlümün kabuk tutan yarası bugün daha da çetin
Elimden tutun, gönlümü görün, zordayım sevin.

Kara kalemle kara defterime yazarım, yazdıklarım okunmaz.
Hadi diyelim dile getirdim bu soylediklerim sana dokunmaz.
Gönül verdiysen eğer o gözler başkasına tutulmaz.
Varsın tutulsun, tutuluyorsa eğer bu aşk tutsak yaşanmaz.

Çocukluğum ziyan oldu gençliğimi yakamam.
Ağlamaklı gözlerim, kimsenin yüzüne bakamam.
Güzelliğine sözler yazılır da gönlüne yazamam.
En içten yazarım da duygularımı satamam.

Sen Yağmurun şırıltısı, toprağın güzel kokusu.
Sen Ay'ın pırıltısı, bulutların narin dokusu.
Sen Güneşin ışıltısı, dökülen yaprakların soluğu.
Sonbaharın kalıntısı, ağaçların yorgun duruşu.

Bu benim son baharım, kıyamda son duruşum.
En dertli anımda kalemim defterimle buluşur.
Sayfalarca yazar kalem, en sonunda kağıtlar buruşur.
Sevginin tadına varamadıysan eğer karga peynirle bozuşur.

Sen dur gönül hayat bana ilham veriyor.
İlk değil bu her zaman kaset başa sarıyor

Kurguladığım dünyam yıkılıyor mu ne ?
Aldığım nefes bugün son olur mu he ?
Ömrümden ömür gider de sitemim neye?
Hayat güzel de yaşarken ölmek niye ?

Yunus Emre Akaşen

Yalancısın

Bu benim ilkbaharım.
Filizlenir çiçeklerim en güzel yapraklarım.
Ruhum sonbahara teslim,
Söylediğin her kelâma esirim.

Yalancısın, ben de yalana kanan bir deli.
Her seviyorum dediğinde sana kanan biri,
Her sözümde adını zikrettim, deli mi neyim?
Gidecek olan herkesi ebedi kıldım, evet deliyim.

Şimdi söyleyeceklerimi dinle sahne benim. (Benim!)
Ve benimle beraber dert ortağım kalemim,
Yaşım on dokuz iken hayat damarlarımda otuz beşlik.
Çocukluğumu yaşayamadan yaşlandım.

Akıl kemale erince dertler derine daldı,
Bir güvercini daha gönlümden saldım.
Çocukluğum güzeldi bir şeyden anlamazdım.
Derdim yoktu, sadece dizim kanayınca ağlardım.

Yunus Emre Akaşen